

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Полуянова Валерія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини першої статті 11 Закону України „Про захист персональних даних“

К и ї в
13 січня 2026 року
№ 2-3(II)/2026

Справа № 3-236/2025(477/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Городовенко Віктор Валентинович – головуючий,
Первомайський Олег Олексійович – доповідач,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Полуянова Валерія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини першої статті 11 Закону України „Про захист персональних даних“ від 1 червня 2010 року № 2297–VI (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Полуянов В.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 22 Конституції

України (конституційність) пункт 2 частини першої статті 11 Закону України „Про захист персональних даних“ від 1 червня 2010 року № 2297–VI зі змінами (далі – Закон), згідно з яким однією з підстав для обробки персональних даних є „дозвіл на обробку персональних даних, наданий володільцю персональних даних відповідно до закону виключно для здійснення його повноважень“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

2.1. Полуянов В.П. перебуває на обліку в Управлінні праці та соціального захисту населення адміністрації Слобідського району Харківської міської ради (далі – Управління) як учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 році (категорія 1) та є особою з інвалідністю II групи. Автор клопотання наголошує, що через релігійні переконання не бажає отримувати, використовувати унікальні та реєстраційні номери замість прізвища, імені та по батькові.

Суб'єкт права на конституційну скаргу з вересня 2019 року до січня 2020 року звертався до Управління та Департаменту соціального захисту населення Харківської обласної державної адміністрації (далі – Департамент) із клопотаннями здійснювати облік щодо нього як пільговика на паперових носіях, а також видалити його персональні дані з Єдиного державного автоматизованого реєстру осіб, які мають право на пільги (далі – Реєстр).

Полуянов В.П. звернувся до Харківського окружного адміністративного суду з позовом, у якому просив визнати протиправною бездіяльність Управління та Департаменту, а також зобов'язати Управління та Департамент: видалити з облікового запису Реєстру та з інших реєстрів і облікових справ Полуянова В.П. реєстраційний номер облікової картки платника податків; замінити номер облікового запису Полуянова В.П. як отримувача пільг на його прізвище, ім'я, по батькові, серію та номер паспорта; замінити унікальний ключ Полуянова В.П. у „Реєстрі всіх категорій постраждалого населення від наслідків аварії на ЧАЕС“ на його прізвище, ім'я, по батькові, серію та номер паспорта; замінити

будь-які унікальні номери Полуянова В.П., що містяться в будь-яких його особових справах, відомостях, матеріалах, реєстрах, на його прізвище, ім'я, по батькові, серію та номер паспорта; вести обробку та облік персональних даних Полуянова В.П. лише в паперовій формі.

Харківський окружний адміністративний суд рішенням від 11 березня 2020 року у задоволенні позову відмовив.

Другий апеляційний адміністративний суд постановою від 1 червня 2020 року апеляційну скаргу Полуянова В.П. залишив без задоволення, а рішення суду першої інстанції – без зміни.

Полуянов В.П. оскаржив судові рішення судів першої та апеляційної інстанцій у касаційному порядку. Верховний Суд ухвалою від 7 липня 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження.

2.2. На думку автора клопотання, застосування пункту 2 частини першої статті 11 Закону призводить до обмеження, звуження змісту та обсягу конституційних прав і свобод, оскільки в ньому „не передбачено жодних альтернативних способів ведення обробки та обліку персональних даних осіб, які через свої релігійні переконання не бажають отримувати номер облікового запису даних щодо пільговика“, „а також знищує традиційні правові норми про право на свободу світогляду та віросповідання“, що суперечить вимогам частини третьої статті 22 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження про неконституційність оспорюваного припису Закону, Полуянов В.П. посилається на Конституцію України, Рішення Конституційного Суду України від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005, Цивільний кодекс України, Закон, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. За статтею 151¹ Основного Закону України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити в конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

3.2. Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що остаточним судовим рішенням у справі Полуянова В.П. є постанова Другого апеляційного адміністративного суду від 1 червня 2020 року.

Конституційна скарга Полуянова В.П. надійшла до Конституційного Суду України 18 грудня 2025 року, тобто строк її подання пропущено.

Полуянов В.П. не заявив клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги, а зазначив, що пропустив цей строк „за станом здоров'я“, оскільки він є особою з інвалідністю II групи та постраждалим внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 році (категорія 1), проте не вказав конкретних обставин, які перешкодили йому в реалізації права на звернення до Конституційного Суду України.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а його

конституційна скарга є такою, що подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Полуянова Валерія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини першої статті 11 Закону України „Про захист персональних даних“ від 1 червня 2010 року № 2297–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**